

«Πρώτα ο μαθητής» ή «Όλα εν ονόματι του Ευρώ»;

του Δημήτριου Ι. Τηλαβερίδη

Σχολικός Σύμβουλος Γερμανικής με έδρα την Α΄ Διεύθυνση Δ.Ε. Αθήνας και περιφέρειες αρμοδιότητας όλη τη Νότια και Νησιωτική Ελλάδα

Με αφορμή την αντιπαιδαγωγική Υπουργική Απόφαση Φ. 12 /518/61284/Γ1/27-05-2011 του ΥΠΔΒΜΘ, στην οποία αναφέρεται ότι από τη σχολική χρονιά 2011-2012 θα διδάσκεται στα δημοτικά σχολεία όλης της χώρας μία και μόνο δεύτερη ξένη γλώσσα, την οποία θα επιλέξει η πλειοψηφία των γονέων και κηδεμόνων με δήλωσή της, θα ήθελα να επισημάνω τα εξής:

Ο κάθε Έλληνας μαθητής ανεξαρτήτως με την κοινωνικοοικονομική κατάσταση της οικογενείας του έχει δικαίωμα σε μια άριστη δημόσια παιδεία. Οι συγχωνεύσεις σχολείων, ειδικοτήτων και γνωστικών αντικειμένων, δεν οδηγούν πουθενά, παρά μόνο στην εξοικονόμηση χρημάτων εις βάρος της ποιοτικής εκπαίδευσης των παιδιών μας.

Δημιουργείται εύλογα το ερώτημα: «Πρώτα ο μαθητής ή μήπως όλα γίνονται εν ονόματι του Ευρώ;». Η οικονομική κρίση σίγουρα δημιουργεί ανάγκες στέρησης κάποιων, σε άλλη περίπτωση αυτονόητων, αγαθών. Όμως, σε καμία περίπτωση δεν θα έπρεπε ένα πολιτισμένο κράτος να κάνει περικοπές στα θέματα που αφορούν την παιδεία των μαθητών μας.

Ιδιαίτερα ένα Υπουργείο Παιδείας που έχει ορθώς ως στόχο του και σύνθημά του «Πρώτα ο Μαθητής», οφείλει να αρνηθεί οποιαδήποτε συμμετοχή του σε μειώσεις παροχών προς το μαθητή. Αντιθέτως θα έπρεπε να εξασφαλίσει ώστε απέναντι στη γνώση ο κάθε μαθητής να έχει ίσες ευκαιρίες και προοπτικές με κάθε άλλο παιδί όχι μόνο στο χώρο της Ελλάδας αλλά και σε όλη την Ευρώπη, όπως ακριβώς αρμόζει σε κάθε Ευρωπαίο πολίτη.

Αυτού του είδους οι πολιτικές οι οποίες αφαιρούν χρήματα από την εκπαίδευση των παιδιών μας, το μόνο που μπορούν να εξασφαλίσουν είναι προβλήματα.

Η εκμάθηση της ξένης γλώσσας αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα κάθε μαθητή, καθώς και το να επιλέξει το ποια θα είναι αυτή η γλώσσα που επιθυμεί ο ίδιος να μάθει. Μαθητές στην Ε΄ Δημοτικού που επέλεξαν για παράδειγμα, τη Γερμανική ή τη Γαλλική γλώσσα για κάποιους συγκεκριμένους λόγους, έχουν κερτημένο δικαίωμα να συνεχίσουν να διδάσκονται τη συγκεκριμένη γλώσσα σε όλη τη διάρκεια της υποχρεωτικής τους εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με έρευνες που έχουν γίνει για την εκμάθηση ξένων γλωσσών, υποστηρίζεται ότι η διδασκαλία τους για να είναι αποτελεσματική χρειάζεται να πραγματοποιείται στην παιδική ηλικία και φυσικά χωρίς να διακόπτεται αλλά αντίθετα να ακολουθεί συγκεκριμένα και διαρκώς σπειροειδώς αναπτυσσόμενα στάδια με διαρκείς επαναλήψεις σε ήδη αποκτούμενες γνώσεις. Στην επερχόμενη σχολική χρονιά επομένως που τα παιδιά θα αναγκαστούν να μη διδάσκονται τη γλώσσα της επιλογής τους μέσα από το Δημόσιο Σχολείο θα οδηγηθούν, εφόσον δύνата η οικογένειά τους, στην ιδιωτική εκπαίδευση ή διαφορετικά δε θα μπορέσουν ίσως ποτέ να καλύψουν τα κενά στη γνώση.

Ήδη από την πρώτη μέρα της κοινοποίησης της συγκεκριμένης εγκυκλίου έχει αρχίσει ένας αθέμιτος ανταγωνισμός ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς των ειδικοτήτων της Γερμανικής και της Γαλλικής, καθώς προσπαθούν να επηρεάσουν τους μαθητές και τους γονείς τους στην επιλογή της δεύτερης ξένης γλώσσας.

Και τίθεται το ερώτημα: Ποιος τελικά επιλέγει τη δεύτερη ξένη γλώσσα; Ο μαθητής, ο κηδεμόνας, ο εκπαιδευτικός ειδικότητας επηρεάζοντας τον μαθητή, ο Διευθυντής της σχολικής μονάδας ανάλογα με τις ανάγκες του σχολείου ή ακόμα χειρότερα από μόνο του το ίδιο το Υπουργείο;

Θα έπρεπε να είχε γίνει μάθημα στο ΥΠΔΒΜΘ αυτό που συνέβη φέτος στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, όταν η επιλογή της δεύτερης ξένης γλώσσας έγινε ουσιαστικά από το ΥΠΔΒΜΘ και όχι από τους ίδιους τους μαθητές.

Συγκεκριμένα, μαθητές που είχαν επιλέξει την Ιταλική γλώσσα στο Γυμνάσιο αναγκάστηκαν από το ΥΠΔΒΜΘ να επιλέξουν άλλη γλώσσα (Γερμανικά ή Γαλλικά) που δεν ήταν πραγματικά επιλογή δική τους. Το ΥΠΔΒΜΘ πίσω από την πρόφαση ότι δεν έβρισκε εκπαιδευτικούς της Ιταλικής γλώσσας, το Φεβρουάριο του 2011 υποχρέωσε τους μαθητές, που χωρίς τη δική τους υπαιτιότητα για έξι μήνες δεν έκαναν καμία δεύτερη ξένη γλώσσα, να επιλέξουν αναγκαστικά μεταξύ της Γαλλικής και της Γερμανικής. Έτσι, το Φεβρουάριο αναγκάστηκαν οι μαθητές αυτοί να βρεθούν σε τάξεις με συμμαθητές τους, οι οποίοι ήδη όμως έκαναν το μάθημα αυτό για έξι ολόκληρους μήνες. Στην περίπτωση αυτή το ΥΠΔΒΜΘ δικαιολογήθηκε ότι δεν έβρισκε καθηγητές Ιταλικών, ενώ όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν άφθονοι άνεργοι καθηγητές στη χώρα μας και ότι το πρόβλημα ήταν μόνο η μη διάθεση χρημάτων προς την εκπαίδευση των μαθητών μας, δηλαδή δυστυχώς όλα έγιναν εν ονόματι του Ευρώ.

Με τέτοιου είδους αποφάσεις, δημιουργήθηκαν επίσης θέματα όπως: Θα συμμετάσχουν ενεργά οι μαθητές στο μάθημα του νέου τμήματος, θα παίρνουν ή δεν θα παίρνουν βαθμό, θα λάβουν ή δε θα λάβουν μέρος στις εξετάσεις του Ιουνίου;

Με την επιλογή μιας μόνο ξένης γλώσσας στο δημοτικό, τα παιδιά που έτυχε φέτος στην Ε΄ Δημοτικού να έχουν επιλέξει τη γλώσσα που δεν επέλεξε η πλειοψηφία, θα εξαναγκαστούν την επόμενη σχολική χρονιά να διδαχθούν μια άλλη δεύτερη ξένη γλώσσα, στην οποία έστω κι αν δεν πάρουν βαθμό, δε θα είναι της αρεσκείας τους. Έτσι πιθανότατα θα αναγκαστούν ακόμη και να αλλάξουν σχολικό περιβάλλον με όλα τα γνωστά σε όλους μας αντιπαιδαγωγικά επακόλουθα.

Τα τμήματα του κάθε Δημοτικού Σχολείου, που θα φέρει τον τίτλο πλέον «γερμανόφωνο» ή «γαλλόφωνο», εκτός από μαθητές που δε θα έχουν το ίδιο επίπεδο γνώσεων θα αποτελείται και από τμήματα πολυπληθή και επομένως αναποτελεσματικά στην απόκτηση της αναμενόμενης για τους μαθητές γνώσης.

Προκαλεί επίσης έντονο ερώτημα το πώς θα γίνει πράξη η απόκτηση πιστοποίησης της δεύτερης ξένης γλώσσας που υποσχέθηκε το ΥΠΔΒΜΘ, όπου θα συνδέεται η διδασκαλία της ξένης γλώσσας στο δημόσιο σχολείο με το κρατικό πιστοποιητικό γλώσσας, όταν οι μαθητές δεν θα έχουν πραγματικά το ίδιο υπόβαθρο ακόμη κι αν βρίσκονται φαινομενικά στην ίδια σχολική τάξη.

Με την επιστολή μου αυτή παρακαλώ το ΥΠΔΒΜΘ να κάνει άμεσα ανάκληση της συγκεκριμένης απόφασής του Φ. 12 /518/61284/Γ1/27-05-2011, με την οποία αποκλείει τελικά τα παιδιά μας από μία εκπαίδευση ίση προς όλους τους μαθητές ανεξάρτητα από την κοινωνικοοικονομική τους κατάσταση. Το Υπουργείο λοιπόν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, προκειμένου να κάνει πράξη την υπόσχεση «Πρώτα ο μαθητής», προτείνω να επιλέξει το δεύτερο ανάμεσα στα ακόλουθα: «Ισχύς των νόμων» ή «Σχίσ' τον νόμον»!

<http://deutsch.gr/new.php?j=1180>